

Vergaderjaar 2001–2002

28 396

Wijziging van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Ministerie van Justitie (VI) voor het jaar 2001 (slotwet)

Nr. 4

AANVULLEND VERSLAG HOUDENDE EEN LIJST VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

Vastgesteld 5 juli 2002

De vaste commissie voor Justitie¹ heeft een verslag houdende een lijst van vragen en antwoorden uitgebracht over de Wijziging van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Ministerie van Justitie (VI) voor het jaar 2001 (slotwet) (28 396, nr 3).

De nog openstaande vragen zijn beantwoord bij brief van 4 juli 2002. Deze vragen en antwoorden zijn hieronder afgedrukt.

De fungerend voorzitter van de commissie,
Dittrich

De griffier voor deze lijst,
Stahlie

¹ Samenstelling:

Leden: Van de Camp (CDA), Van Heemst (PvdA), Dittrich (D66), fng. voorzitter, Kamp (VVD), Vos (GroenLinks), Rouvoet (Christen-Unie), B. M. De Vries (VVD), Van Blerck-Woerdman (VVD), De Wit (SP), Nicolaï (VVD), Arib (PvdA), Rietkerk (CDA), Halsema (GroenLinks), Albayrak (PvdA), Eurlings (CDA), Cörüz (CDA), Janssen van Raaij (LPF), Teeven (LN), Wolfsen (PvdA), J. M. de Vries (CDA), Van Haersma Buma (CDA), Schonewille (LPF), Stuger (LPF), Van Vroonhoven-Kok (CDA) en Varela (LPF).

Piv. leden: Ross-van Dorp (CDA), Vacature (PvdA), Th. C. de Graaf (D66), Vacature (VVD), Azough (GroenLinks), Van der Staaij (SGP), Vacature (VVD), Vacature (VVD), Lazrak (SP), Vacature (VVD), Vacature (PvdA), De Pater-van der Meer (CDA), Karimi (GroenLinks), Vacature (PvdA), Aasted-Madsen-van Stiphout (CDA), Jager (CDA), Wiersma (LPF), Jense (LN), Vacature (PvdA), Vacature (CDA), Vacature (CDA), van As (LPF), Zeroual (LPF), Joldersma (CDA) en Eerdmans (LPF).

4 en 6

In hoeveel gevallen was er afgelopen jaar sprake van onrechtmatige detentie?

Valt er een verdere toename van het aantal eisen tot schadevergoedingen wegens onrechtmatige detentie te verwachten? Zo ja, hoeveel?

Er wordt geen registratie bijgehouden van het aantal gevallen waarin er sprake is van een onrechtmatige detentie. Wel worden de schadevergoedingen in het kader van verzoeken ex art. 89 Sv bijgehouden. Dit betreft verzoeken ingediend door voormalig gedetineerden, wier strafzaak niet is geëindigd in een straf of maatregel. De rechter toetst in dit kader op gronden van redelijkheid en billijkheid. Het feit dat de detentie onrechtmatig is geweest kan voor de rechter een reden zijn om op gronden van billijkheid en redelijkheid een schadevergoeding toe te kennen, maar het komt ook voor dat er een schadevergoeding komt in geval van rechtmatige detentie. In onderstaand overzicht worden de gegevens van het CBS weergegeven inzake de schadevergoedingen in het kader van artikel 89 Sv.

Uit het overzicht blijkt dat het aantal verzoeken in 2001 licht is gedaald ten opzichte van het jaar 2000 maar dat het gemiddeld toegekende bedrag is gestegen waardoor de totaal uitgekeerde som aan schadevergoedingen in het kader van artikel 89 Sv toch is gestegen. Enkel gezien het historisch verloop kan niet worden uitgesloten dat het totale bedrag aan schadevergoedingen in het kader van artikel 89 Sv de komende jaren mogelijk nog zal stijgen.

5

In hoeveel gevallen was er sprake van ten onrechte verdachte personen?

Blijkens de COMPAS-registratie zijn in 2001 1534 zaken geseponeerd met de code 01 (ten onrechte als verdachte aangemerkt). Overigens zal het aantal sepots 01 in werkelijkheid iets lager liggen omdat bijvoorbeeld door administratieve onvolkomendheden onjuiste registraties zijn geweest.

Ik wijs er nog op dat het natuurlijk ook kan voorkomen dat pas in de vervolgingsfase geconstateerd wordt dat iemand ten onrechte als verdachte is aangemerkt. Omdat deze gevallen niet afzonderlijk worden geregistreerd, kan hierover geen informatie worden verkregen uit COMPAS.

Schadevergoeding op basis van 89/591(a)SV vindt plaats op basis van het criterium redelijkheid en billijkheid. De rechter bepaalt daarbij doorgaans niet of de verdachte al dan niet ten onrechte als verdachte is aangemerkt. In verband hiermee kan deze vraag niet beantwoord worden. Wel merk ik op dat, ook al wordt een schadeuitkering gedaan, dat dan nog niet wil zeggen dat de personen ten onrechte als verdachte zijn aangemerkt, in de zin van «onschuldig gebleken aan de gerezen verdenking». In veel gevallen staat slechts vast dat er onvoldoende wettig en overtuigend bewijs is om tot een bewezenverklaring te komen.